

АНГЕЛИКА. (на страна).

Ахъ ! Боже мой !

Клодина.

Г-жо !

Г. ДАНДЕНЪ.

Ето една случка безъ съмнение, на която са не очаквахте. Сега тържествувамъ и азъ и имамъ за какво да ви сменя гордостъта и да ви унищожа хитростъта. До сега си играхте съ мене, услѣпихте родителите; и прекрихте си злоупотребленията. Съ радостъ видѣхъ и приятно казахъ; вашето искусство надминуваше моето право, и всякога намерихте способности за да си отдадете право; но сега слава Богу, работите са изисниха и вашата безобразностъ ще бжде сжвсемъ на лице.

АНГЕЛИКА.

Хей ! Мола ти са, кажи да ни отваратъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Не, не; трябва да чакате пристигванието на онѣй, които азъ очаквамъ; желая да ви намератъ по пѣтищата по това време много хубаво. Докжтъ чакате за да дойдатъ, измислете бари нѣкоя нова лъжа да са отжрвете.

АНГЕЛИКА.

Не. Имамъ наума да нескривамъ нищо,